

ELÄINOIKEUSAKATEMIA: SURUTYÖ

”Suru osoittaa kohti arvoa. Suremme olentoja ja asioita, joilla on ollut meille pysyvää merkitystä ja joiden poistuessa maailmasta tulee äkisti köyhempi, tyhjempi. Tätä on olla surunarvoinen.

Surun mahdollisuus kulkee aina osana rakkautta. Rakkauden kääntöpuoli ei olekaan viha, vaan se suru, mitä koemme menettäessämme rakkaitamme. Jos emme sure menetettyä rakasta, oliko hän lopulta rakas lainkaan, liitimmekö häneen sittenkään korvaamatonta arvoa?

Elämme kriisien keskellä. Monet niistä koskettavat toisenlaisia eläimiä. Ilmastokriisi, lajikato ja yhä tehostuva eläinteollisuus pudottavat lukemattomia olentoja ahdinkoon ja turhaan tuhoon. Silti eläinsuru – suru eläinten vuoksi – on vaiettu, yksityinen asia. Ihmiseen keskittyvä maailmankuva ei tunnista muiden lajien surunarvoisuutta.

Menetyksen edessä on suotavaa surra, pukea menetys sanoiksi, kirjoittaa muistokirjoituksia, järjestää hautajaisia, polttaa kynttilöitä, pystyttää monumentteja, itkeä ja ilmaista: jotain äärimmäisen tärkeää on kadonnut. Vain silloin osaamme arvostaa ja rakastaa menetettyä kokonaisesti, kokonaisena. Ennen kaikkea: vain silloin osaamme vaalia sitä, mitä vielä on jäljellä.”

ELISA AALTOLA

Eläinoikeusakatemian
toiminnanjohtaja,
filosofi

ELÄINOIKEUSAKATEMIA ESITTÄÄ SURUTYÖ

Eläinoikeusakatemia Mäntän kuvataideviikoille 2025 tuottama Surutyö-kokonaisuus tarttuu näyttelyn Ei-teemaan surun kautta.

Suru on mitä suurimmassa määrin vastarintaa silloin kun surraan jotain, mitä ei tavallisesti pidetä surunarvoisena. Vähäarvoisemmiksi tai jopa arvottomiksi, pelkiksi esineiksi, määriteltyjen olentojen sureminen kyseenalaistaa normaaleina koettuja asioita ja paljastaa ne uudessa valossa: marketin liha-allas on joukkomurhan näyttämö, suljettu teurastamo muistopaikka, eikä lehmän suru ihmisen viemän vasikan vuoksi poikkea siitä pohjattomasta tuskasta, jota kuka tahansa äiti kokee menettäessään lapsensa.

Eläinsuruksi kutsutaan niin kumppanikoiran poismenon, sukupuuttoon kuolleiden lajien kuin eläintuotannossa kärsivien lukemattomien yksilöi-

den suremista. Toisenlaisen eläimen sureminen on uupumatonta kamppailua eläinten puolesta, mutta se voi olla myös sopimattomassa paikassa esiin purskahtavaa, arkea häiritsevää kapinointia elämän arvon polkemista vastaan.

Surutyö pitää sisällään *Surunarvoinen*-videoeseen, **Tuomas Hautalan** säveltämän ja lauluyhtye **Lento** ensemblen esittämän *Surun talo* -ääniteoksen sekä julkisessa tilassa toteutuvan *Surunvalittelu*-performanssin. Teosten konsepteista vastaavat **Laura Gustafsson** ja **Matilda Aaltonen**. Työryhmään kuuluvat lisäksi kuvaaja **Matias Hernesniemi**, äänisuunnittelija **Johanna Sulalampi**, näyttämötaiteilija **Arvo Jean-Michael Ärlig**, graafinen suunnittelija **Anu Hame** sekä elokuvassa haastateltavat tutkijat **Elisa Aaltola** ja **Panu Pihkala**. Elokuvassa esiintyvät myös kirjailija **JP Koskinen**, Eläinten turvakoti Saparomäen perustaja **Eveliina Lundqvist** muiden Saparomäen asukkaiden kanssa sekä **Louna Lundqvist**, jolle kuuluu kiitos **Kari Rydmanin** kappaleen *Niin kaunis on maa tulkinnasta*. *Surutyö* on valmistunut Koneen säätiön tuella.

ELÄIN
OIKEUS
AKATEMIA

TUTKITTUA ELÄINASIAA.

Eläinoikeusakatemia ry edistää eläinten asemaa tieteen ja taiteen keinoin.

Löydät lisätietoa sivuiltamme ja sosiaalisesta mediasta. Voit tukea toimintaamme liittymällä kannatusjäseneksi tai tekemällä lahjoituksen. www.elainoikeusakatemia.fi

KONEEN SÄÄTIÖ

TUE
ELÄINOIKEUS-
AKATEMIAA:

KATSO TÄÄLLÄ
SURUNVALITTELU-
PERFORMANSSI